

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

600085443U

IKETIΔEΣ.

THE

SUPPLIANTS

OF

ÆSCHYLUS.

WITH SHORT ENGLISH NOTES
FOR THE USE OF SCHOOLS.

OXFORD,

JOHN HENRY PARKER;

AND 377, STRAND, LONDON.

M DCCC LIV.

292. 9. 109.

DRAMATIS PERSONÆ.

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ. (Chorus of the Danaides.)

ΔΑΝΑΟΣ. (Danaus.)

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ. (King of the Argives.)

ΚΗΡΥΞ. (Herald.)

PREFACE.

IN publishing notes to the *Supplices* of Æschylus, the editor has rather been actuated by the desire to present the whole seven plays in a uniform state, than by much hope of rendering so corrupt a play at all fit for the use of junior students.

So manifold are the corruptions throughout almost every ten lines of this play, that, even after the labours of emendatory critics, — especially of Burges and Paley, — the choruses at times present a mass of unintelligible nonsense and incongruity. And unhappily, the emendations proposed are seldom such as can be adopted with safety, being more frequently direct *alterations* of the text, and thereby involving the destruction of a perfectly correct passage, in order to fall in with the critic's new view of another sentence or corresponding portion of the play.

Hence, it has been thought advisable to limit the notes, as in the case of the former plays, to brief explanations of such portions as *can* be explained, directing the critical student to the sources whence he may derive the results of the profuse ingenuity which has been expended on this earliest and most corrupt of extant Greek plays.

INTRODUCTION.

THE Greek argument of this play has perished ; but the story, which is of the simplest character, may be summed up as follows.

Epaphus, the son of Jove and Io, so called from the *contact* of Jove with that nymph (vs. 312, coll. Prom. 850, with the notes and argument), begat Belus, from whom sprang two sons, Ægyptus and Danaus. The former brother had fifty sons, the latter a like number of daughters. With the view of possessing himself of his brother's kingdom and influence, Ægyptus gave way to the licentious desires of his sons (vss. 9, 10), and wished to unite them in marriage to the daughters of his brother. Danaus refused this, for two reasons,—partly because an oracle had threatened his destruction at the hands of one of his sons-in-law, partly on account of his own kingdom (Apollodor. ii. 1 ; Eustath. in Hom. Schol. Prom. 852). But as Ægyptus was the stronger of the two, Danaus embarked with his daughters on board a ship (said to have been called Armais, and the first vessel that had ever been seen on the Grecian shore), and fled to Argos.

Of the other legend, respecting the murder of the sons of

INTRODUCTION.

Egyptus by the Danaides, Æschylus has made no use, either does he allude to their punishment in the infernal regions, nor to the sparing of Lynceus by Hypermnestra. See Apollodor. ii. 1; Hor. Od. iii. 11; Hygin. fab. 86, etc.)

The play opens with the entrance of the Danaides, who relate and deplore their sad story (1—175), invoking the gods and ruling powers of the country to protect their innocence from assault, and reminding them of their own ancient connection with Argos through Io, the daughter of Inachus (46, 163, sqq.). Danaus unites with them in their entreaties, exhorting them to prostrate themselves at the altar of the gods, and at the same time to hope for the best, as he perceives indications of the arrival of the

INTRODUCTION.

seek the altars within the city, and persuades Danaus to go with him, in order to narrate his own story, and see what effect it will have. They accordingly depart (523), and the Chorus commence an earnest prayer to Jove for success. Danaus re-enters (600), with the joyous news of success, declaring how unanimously (605) the Argives had undertaken the charge of the defenceless virgins. A hymn of thanksgiving (625—709) is interrupted by the appearance of another vessel, which Danaus recognises as the one containing their hated pursuers (713, sqq.). A long dialogue and dirge of lamentation ensues, till (vs. 836) a herald enters suddenly, and commands them to go on board at once. His various threats and offers of violence are put an end to by the appearance of the king (911), who, after an angry dialogue, declares the resolution of the city to defend the Danaides against any violence, and the play concludes with a grateful hymn of thanksgiving.

"The remainder of the story," says the clever translator of our author, Mr. Blackie, "which it is supposed, probably formed the main action of the trilogy, (i. e. of the *Αἰγύπτιοι* and *Δαναίδες*,) is well known. Immediately after the reception of the fugitives by the Argives, their pursuers arrive, and land on the coast. Their arrival is announced in the last scene of the present piece. On this, Danaus, unwilling to lead his kind host into a war, pretends to yield to the suit, still as eagerly pressed, and the marriage is agreed on. But a terrible revenge had been devised." Then follows the story of the murder already alluded to, while the third piece probably detailed the same moral as the *Eumenides* in the Orestean trilogy, viz. the purification

INTRODUCTION.

of the Danaïdes from their guilt, and the remission of the punishment.

"The scene," says Potter, "is near the shore, in an open grove, close to the altar and images of the gods presiding over the sacred games, with a view of the sea and ships of Ægyptus on one side, and of the town of Argos on the other (doubtless managed by the *eccyclema* or *perialetoi*), with hills, and woods, and vales, and a river flowing between them; all, together with the persons of the drama, forming a picture that would have well employed the united pencils of Poussin and Claude."

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ.

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στολὸν ἡμέτερον νῆϊον ἄρθεντ'
ἀπὸ προστομίῳν λεπτοψαμάθων
Νείλου. διὰν δὲ λιποῦσαι 5
χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν,
οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν
ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι,
ἀλλ' αὐτογενῇ τὸν φυξάνορα
γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῇ τ' 10
ὀνοταζόμεναι.
Δαναὸς δὲ πατήρ καὶ βούλαρχος
καὶ στασίαρχος, τάδε πεσσονομῶν,
κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανε,
φεύγειν ἀνέδην διὰ κύμ' ἄλιον· 15
κέλσαι δ' Ἄργους γαίαν, ὅθεν δὴ
γένος ἡμέτερον, τῆς οἰστροδόνου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς, κὰξ ἐπιπνοίας
Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.
τίν' ἂν οὖν χώραν εὐφρονα μᾶλλον 20
τῇσδ' ἀφικοίμεθα
σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις

ABSTRACT

[illegible]

巧

30

31

πιστὸν τεκμήριον, τὰ τ' ἀνόμοια,
 οἶδ', ἀελπτὰ περ ὄντα φανείται. 55
 γνῶσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.
 εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπύλων στρ. β'.
 ἔγγαιος, οἶκτον οἰκτρὸν αἰῶν,
 δοξάσει τις ἀκούων ὅσα τὰς Τηρείας 60
 μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου,
 κερκηλάτου τ' ἀηδόνοιο,
 αἶψ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα ἀντ. β'.
 πευθεὶ νέον οἶκτον ἡθέων·
 ξυντίθῃσι δὲ παιδὸς μόρον, ὥς αὐτοφόνως 65
 ὦλετο πρὸς χειρὸς ἔθεν
 δυσμάτορος κότου τυχών·
 τῶς καὶ ἐγὼ φιλόδουτος Ἰαονίοισι νόμοισι στρ. γ'.
 δάπτω τὰν ἀπαλὰν νειλοθερῇ πυρεῖαν, 70
 ἀπειρόδακρύν τε κάρζαν.
 γόεδνα δ' ἀνθεμίζομαι
 δειμαίνουσα φίλους τᾶσδε φυγᾶς
 ἀερίας ἀπὸ γᾶς, 75
 εἴ τις ἐστὶ κηδεμών.
 ἀλλὰ θεοὶ γενέται κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόν-
 τες, ἀντ. γ'.
 ἢ καὶ μὴ τέλειον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν.
 ὕβριν δ' ἐτύμως στυγούντες 80
 πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις.
 ἔστι δὲ καὶ πολέμου τειρομένοις
 βωμὸς Ἄρης φυγᾶσι
 ῥῦμα, δαιμόνων σέβας.
 εἰ θεῖη Διὸς εὖ παναληθῶς στρ. δ'. 85
 Διὸς ἥμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη.
 πάντα τοι φλεγέθει

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

κὰν σκότῳ μελαίνα ξὺν τύχῃ
 μερόπεσσι λαοῖς.
 πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ,   ἀντ. δ'.   90
 κορυφῇ Διὸς εἰ κρανθῇ πρῶγμα τέλειον.
 θαυλοὶ γὰρ πραπίδων
 δάσκιόι τε τείνουσιν πόροι,
 κατιδεῖν ἄφραστοι.
 ἰάπτει δ' ἐλπίδων   στρ. ε'.   95
 ἀφ' ὑψιπύργων πανόλεις βροτοὺς,
 βίαν δ' οὐτιν' ἐξοπλίζει,
 τὰν ἄποινον δαιμονίων· ἥμερον ἄνω φρόνημά πως
 αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας, ἐδράνων ἐφ' ἀγνῶν.   101
 ἰδέσθω δ' εἰς ὕβριν   ἀντ. ε'.
 βρότειον, οἷα νεάζει πυθμὴν
 καὶ ἄλκιμον υἱὸν τεθαλῶε   105

καρβᾶνα δ' αὐδᾶν
 εὐακοννεῖς. 130
 πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι
 λίνοισιν ἢ Σιδονίᾳ καλύπτρα.
 πλάτα μὲν οὖν λινορραφῆς τε δύμος ἅλα στέγων
 δορὸς στρ. ζ'.
 ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς· 135
 οὐδὲ μέμφομαι·
 τελευτὰς δ' ἐν χρόνῳ
 πατήρ ὁ παντόπτας
 πρευμενεῖς κτίσειε. 140
 σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς,
 εὐνὰς ἀνδρῶν, εἴ ἐ,
 ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
 θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἀγνά μ' ἐπιδέτω Διὸς
 κόρα, ἀντ. ζ'. 144
 ἔχουσα σέμν' ἐνώπῃ ἀσφαλές·
 παντὶ δὲ σθένουσι
 διωγμοῖσι δ' ἀσφαλίας
 ἀδμήτας ἀδμήτα
 ῥύσιος γενέσθω. 150
 σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς,
 εὐνὰς ἀνδρῶν, εἴ ἐ,
 ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
 εἰ δὲ μὴ, μελανθές στρ. η'.
 ἡλιόκτυπον γένος, 155
 τὸν γάϊον,
 τὸν πολυξενώτατον
 Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
 ἰξόμεσθα σὺν κλάδοις
 ἀρτάναις θανοῦσαι, 160

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων,
 ᾧ Ζὰν, Ἰοῦς ἰῶ
 μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
 κοινῶ δ' ἄταν γαμετᾶς
 οὐρανόνικον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος ε
 χειμών.
 καὶ τότ' οὐ δίκαιοις
 Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις, ἀντ. ἡ'. 1
 τὸν τᾶς βοῶς 11
 παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
 τὸς ποτ' ἔκτισεν γόνυ,
 νῦν ἔχων παλίντροπον 17
 ὄψιν ἐν λιταῖσιν.
 ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος.
 ᾧ Ζὰν, Ἰοῦς ἰῶ
 μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν...

- πάγον προσίξειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
 κρείσσων δὲ πύργου βωμὸς, ἤρρηκτον σάκος. 190
 ἀλλ' ὡς τάχιστα βάτε, καὶ λευκοστεφεῖς
 ἰκτηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διὸς,
 σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,
 αἰδοῖα καὶ γόεδνα καὶ τὰ χρεῖ' ἔπη
 ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει, 195
 τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγὰς.
 φθογγῇ δ' ἐπέστω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασὺ,
 τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπων σωφρόνων
 ἴτω πρόσωπον ὄμματος παρ' ἡσύχου.
 καὶ μὴ πρόλεσχος μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ 200
 γένῃ· τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
 μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἰ ξένη φυγὰς.
 θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσανας.
- ΧΟ. πάτερ, φρονοῦντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.
 φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνήσθαι σέθεν 205
 κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.
- ΔΑ. μή νυν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.
- ΧΟ. θέλδιμ' ἂν ἦδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.
- ΔΑ. ὦ Ζεῦ, κόπων οὔκτειρε μάπολωλύτας.
- ΧΟ. ἴδοιτο δῆτα πρενυμενοῦς ἀπ' ὄμματος. 210
 κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσῃ τάδε.
- ΔΑ. καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.
- ΧΟ. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους,
 ἀγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
 εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνοίῃ βροτοῖς. 215
- ΔΑ. συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίῃ πρόφρων.
- ΧΟ. τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι ;
- ΔΑ. ὀρῶ τρίαῖναν τήνδε, σημεῖον θεοῦ.
- ΧΟ. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξιάσθω χθονί.

- ΔΑ. Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. 220
 ΚΟ. ἐλευθέροις νυν ἐσθλὰ κηρυκεύτω.
 ΔΑ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
 σέβεσθ'. ἐν ἀγνώ δ' ἐσμὸς ὥς πελειάδων
 ἵζεσθε, κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ,
 ἐχθρῶν ὁμαίων καὶ μαινόντων γένος. 225
 ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύοι φαγών;
 πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοιτος πατρὸς
 ἀγνὸς γένοιτ' ἂν; οὐδὲ μὴ ἂν Αἰδοῦ θανῶν
 φύγῃ μάταιον αἰτίας, πράξας τάδε.
 κακεὶ δικάζει τὰμπλακήμαθ', ὥς λόγος, 230
 Ζεὺς ἄλλος ἐν καμουῦσιν ὑστάτας δίκας.
 σκοπεῖτε, καμείβεσθε τόνδε τὸν τρόπον,
 ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τύδε.
 ΔΑ. ποδαπὸν ὄμιλον τόνδ' ἀνέλληνα στόλον,

- ἱνις Πελασγός, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
 ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
 γένος Πελασγῶν τήνδε καρπούται χθόνα.
 καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δι' Ἄλγος ἔρχεται,
 Στρυμῶν τε πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ. 255
 ὀρίζομαι δὲ τὴν τε Περραιβῶν χθόνα
 Πίνδου τε τ' ἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,
 ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὄρος
 ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τὰπ' τάδε κρατῶ.
 αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε 260
 πάλαι κέκληται φωτὸς ἱατροῦ χάριν.
 Ἀπὶς γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας
 ἱατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος χθόνα
 τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
 τὰ δὲ παλαιῶν αἱμάτων μᾶσμάσι 265
 χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα μηνιαῖ' ἄχη,
 δρακονθόμιλον δυσμενῇ ξυνοικίαν.
 τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
 πράξας ἀμέμπτως Ἀπὶς Ἀργεῖα χθονὶ
 μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὔρετ' ἐν λισταῖς. 270
 ἔχουσ' ἂν ἤδη τὰπ' ἐμοῦ τεκμήρια
 γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
 μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.
 ΣΟ. βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος, Ἀργεῖαι γένος 275
 ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός·
 καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.
 ΒΑ. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξένοι, κλύειν ἐμοί,
 ὅπως τὸδ' ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος.
 Λιβυστικάῃς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
 γυναιξίν ἐστε κούδαμῶς ἐγχωρίαις. 280
 καὶ Νεῖλος ἂν θρέψῃ τοιοῦτον φυτὸν.

...the town of Argos
...btless managed by the eccyclema or peristyle
...and woods, and vales, and a river flowing
...n; all, together with the persons of the picture
...picture that would have well employed the
Poussin and Claude."

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ.

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στολὸν ἡμέτερον νάϊον ἀρθέντ'
ἀπὸ προστομίων λεπτοψαμάθων
Νείλου. διὰν δὲ λιποῦσαι 5
χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν,
οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν
ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι,
ἀλλ' αὐτογενῇ τὸν φυξάνορα
γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῇ τ' 10
ὄνοταζόμεναι.
Δαναὸς δὲ πατήρ καὶ βούλαρχος
καὶ στασίαρχος, τάδε πεσσονομῶν,
κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανε,
φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἄλιον· 15
κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ
γένος ἡμέτερον, τῆς οἰστροδόνου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς, κὰξ ἐπιπνοίας
Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.
τίν' ἂν οὖν χώραν εὐφρονα μᾶλλον 20
τῇσδ' ἀφικοίμεθα
σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίῳις

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ἔριοστέπτοισι κλάδοισιν ; ὦν πόλις, ὦν γῆ, καὶ λευκὸν ὕδωρ, ὕπατοί τε θεοὶ, καὶ βαρύτιμοι	25
χθύνιοι θήκας κατέχοντες, καὶ Ζεὺς σωτήρ τρίτος, οἰκοφύλαξ ὁσίων ἀνδρῶν, δέξαιθ' ἱκέτην τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίω πνεύματι χώρας· ἀρσενοπληθῇ δ'	30
ἐσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ, πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει θεῖναι, ξὺν ὅχῳ ταχυήρει πέμψατε πόντονδ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι χειμωνοτύφῳ, βροντῇ στεροπῇ τ'	35
ὀμβροφόροισιν τ' ἀνέμοις ἀγρίας	

πιστὰ τεκμήρια, τὰ τ' ἀνόμοια,
 οἶδ', ἄελπτά περ ὄντα φανείται. 55
 γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.
 εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπύλων στρ. β'.
 ἔγγαιος, οἶκτον οἰκτρὸν αἰῶν,
 δοξάσει τις ἀκούων ὅπα τᾶς Τηρείας 60
 μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου,
 κερκηλάτου τ' ἀηδύνης,
 ἄτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα ἀντ. β'.
 πενθεῖ νέον οἶκτον ἡθέων
 ξυντίθῃσι δὲ παιδὸς μόρον, ὥς αὐτοφόνως 65
 ὦλετο πρὸς χειρὸς ἔθεν
 δυσμάτορος κότου τυχῶν
 τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδουτος Ἰαονίοισι νόμοισι στρ. γ'.
 δάπτω τὰν ἀπαλὰν νειλοθερῇ πυρεϊὰν, 70
 ἀπειροδάκρυν τε κάρζαν.
 γόεδνα δ' ἀνθεμίζομαι
 δειμαίνουσα φίλους τᾶσδε φυγᾶς
 ἀερίας ἀπὸ γᾶς, 75
 εἴ τις ἐστὶ κηδεμών.
 ἀλλὰ θεοὶ γενέται κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόν-
 τες, ἀντ. γ'.
 ἦ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν.
 ὕβριν δ' ἐτύμως στυγούντες 80
 πέλοισι' ἂν ἔνδικοι γάμοις.
 ἔστι δὲ καὶ πολέμου τειρομένοις
 βωμὸς Ἄρης φυγᾶσι
 ῥῦμα, δαιμόνων σέβας.
 εἰ θεῖη Διὸς εὖ παναληθῶς στρ. δ'. 85
 Διὸς ἱμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη.
 πάντα τοι φλεγέθει

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

καὶν σκότῳ μελαίνα ξὺν τύχῃ
 μερόπεσσι λαοῖς.
 πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ,   ἀντ. δ'.   90
 κορυφῇ Διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον.
 δαυλοὶ γὰρ πραπίδων
 δάσκιό τε τείνουσιν πόροι,
 κατιδεῖν ἄφραστοι.
 ἰάπτει δ' ἐλπίδων   στρ. ε'.   95
 ἀφ' ὑψιπύργων πανώλεις βροτοὺς,
 βίαν δ' οὐτὶν' ἐξοπλίζει,
 τὰν ἄποινον δαιμονίων' ἤμενον ἄνω φρόνημά πως
 αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας, ἐδράνων ἐφ' ἀγνῶν.   101
 ἰδέσθω δ' εἰς ὕβριν   ἀντ. ε'.
 θεοῖσιν ὅσα κεύθει πυθινῶν

καρβᾶνα δ' αὐδὰν
 εὐακοννεῖς. 130
 πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι
 λῖνοισιν ἢ Σιδονία καλύπτρα.
 πλάτα μὲν οὖν λινορραφῆς τε δόμος ἅλα στέγων
 δορὸς στρ. ζ'.
 ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς· 135
 οὐδὲ μέμφομαι·
 τελευτὰς δ' ἐν χρόνῳ
 πατὴρ ὁ παντόπτας
 πρευμενεῖς κτίσειε. 140
 σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς,
 εὐνὰς ἀνδρῶν, ἔ' ἔ',
 ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
 θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἀγνά μ' ἐπιδέτω Διὸς
 κόρα, ἀντ. ζ'. 144
 ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλές·
 παντὶ δὲ σθένουσι
 διωγμοῖσι δ' ἀσφαλίας
 ἀδμήτας ἀδμήτα
 ῥύσιος γενέσθω. 150
 σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς,
 εὐνὰς ἀνδρῶν, ἔ' ἔ',
 ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
 εἰ δὲ μὴ, μελανθές στρ. η'.
 ἡλιόκτυπον γένος, 155
 τὸν γαῖον,
 τὸν πολυξενώτατον
 Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
 ἰξόμεσθα σὺν κλάδοις
 ἀρτάναις θανοῦσαι, 160

μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων,
 ἃ Ζὰν, Ἰοῦς ἰῶ
 μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν,
 κοινῶ δ' ἄταν γαμετᾶς
 οὐρανόνικον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἴσι
     χειμών. 165
 καὶ τότε οὐ δικαίοις 168
     ἀντ. ἡ'.
 Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις,
 τὸν τᾶς βοῦς 170
 παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
 τὸς ποτ' ἔκτισεν γόνφ,
 νῦν ἔχων παλίντροπον
 ὄψιν ἐν λιταῖσιν·
 ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος.

- πάγον προσίξειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
 κρείσσων δὲ πύργου βωμὸς, ἄρρηκτον σάκος. 190
 ἀλλ' ὥς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
 ἰκτηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διὸς,
 σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,
 αἰδοῖα καὶ γόεδνα καὶ τὰ χρεῖ' ἔπη
 ξένους ἀμείβεσθ', ὥς ἐπήλυδας πρέπει, 195
 τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγὰς.
 φθογγῇ δ' ἐπέστω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασὺ,
 τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπων σωφρόνων
 ἴτω πρόσωπον ὀμματος παρ' ἡσύχου.
 καὶ μὴ πρόλεσχος μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ 200
 γένῃ· τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
 μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἰ ξένη φυγὰς.
 θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.
- ΧΟ. πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονούντας ἐννέπεις.
 φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνήσθαι σέθεν 205
 κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.
 ΔΑ. μή νυν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.
- ΧΟ. θέλδιμ' ἂν ἦδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.
 ΔΑ. ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μάπολωλύτας.
- ΧΟ. ἴδοιτο δῆτα πρευμαenoὺς ἀπ' ὀμματος. 210
 κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.
 ΔΑ. καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.
- ΧΟ. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους,
 ἀγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
 εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνοίῃ βροτοῖς. 215
- ΔΑ. συγγνοίτο δῆτα καὶ παρασταίῃ πρόφρων.
- ΧΟ. τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
- ΔΑ. ὀρώ τρίαῖναν τήνδε, σημείον θεοῦ.
- ΧΟ. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξιάσθω χθονί.

- 1Α. Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. 220
 1Ο. ἐλευθέροις νυν ἐσθλὰ κηρυκεύετω.
 1Α. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
 σέβεσθ'. ἐν ἀγνῶ δ' ἐσμός ὥς πελειάδων
 ἴζεσθε, κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβφ,
 ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μαινότων γένος. 225
 ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύοι φαγών;
 πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκουτος πατρός
 ἀγνός γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ Ἦιδου θανῶν
 φύγῃ μάταιον αἰτίας, πράξας τάδε.
 κακέϊ δικάζει τὰμπλακήμαθ', ὥς λόγος, 230
 Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
 σκοπεῖτε, καμείβεσθε τόνδε τὸν τρόπον,
 ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.
 1Α. ποδοπαλὸν ἔναιλον τόνδ' ἀνέλθων ἀτάλαντον

- ἴης Πελασγός, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
 ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
 γένος Πελασγῶν τήνδε καρπούται χθόνα.
 καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δι' Ἄλγος ἔρχεται,
 Στρυμών τε πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ. 255
 ὀρίζομαι δὲ τὴν τε Περραιβὼν χθόνα
 Πίνδου τε τᾰπέκεινα, Παιόνων πέλας,
 ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὄρος
 ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τᾰπὶ τάδε κρατῶ.
 αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε 260
 πάλαι κέκληται φωτὸς ἱατροῦ χάριν.
 Ἄπιδ γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας
 ἱατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος χθόνα
 τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
 τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μᾰσμάσι 265
 χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα μηνιαῖ' ἄχη,
 δρακονθόμιλον δυσμενῇ ξυνοικίαν.
 τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
 πράξας ἀμέμπτως Ἄπιδ Ἀργεῖα χθονὶ
 μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὖρετ' ἐν λιταῖς. 270
 ἔχουσ' ἂν ἤδη τᾰπ' ἐμοῦ τεκμήρια
 γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
 μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.
 ΧΟ. βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος, Ἀργεῖαι γένος
 ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός· 275
 καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.
 ΒΑ. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξένοι, κλύειν ἐμοί,
 ὅπως τόδ' ὑμῶν ἐστὶν Ἀργεῖον γένος.
 Λιβυστικάῖς γὰρ μᾰλλον ἐμφερέστεραι
 γυναιξίν ἐστε κούδαμῶς ἐγχωρίαῖς.
 καὶ Νεῖλος ἂν θρέψει τοιοῦτον φυτὸν. 280

- Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
 εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
 Ἰνδὰς τ' ἀκούω νομάδας ἵπποβάμοσιν
 εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσας, χθόνα 285
 παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
 καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβόρους τ' Ἀμαζόνας,
 εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἤκασα
 ὑμᾶς. διδαχθεῖς δ' ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
 ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν. 290
- ζΟ. κληδοῦχον Ἦρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
 Ἴω γενέσθαι τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί,
 ἣν, ὥς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ
 * * * * *
- 3Α. μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῶ; 295
- 5Ο. καὶ κρυπτά γ' Ἦρας ταῦτα παλλακισμάτων.

- BA. τίς οὖν ὁ Δῖος πόρτις εὐχεται βοός ;
 XO. Ἐπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπόνυμος.
 BA. • • • • • 315
 XO. Λιβύῃ μεγίστης ὄνομα γῆς καρπουμένη.
 BA. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλαστημὸν λέγεις ;
 XO. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός.
 BA. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.
 XO. Δαναός, ἀδελφός δ' ἐστὶ πεντηκοντάπαις. 320
 BA. καὶ τοῦδ' ἀνοίγε τοῦνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ.
 XO. Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἅμὸν ἀρχαῖον γένος
 πράσσοις ἂν ὥς Ἀργεῖον ἀνοστήσης στόλον.
 BA. δοκεῖτ' ἔμοιγε τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
 τάρχαϊον· ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα 325
 λιπεῖν ἔτλητε ; τίς κατέσκηψεν τύχη ;
 XO. ἄναξ Πελασγῶν, αἰδὼλ' ἀνθρώπων κακά.
 πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταῦτόν πτερόν.
 ἐπεὶ τίς ἤχρει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγῇ,
 κέλσειν ἐς Ἀργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρὶν, 330
 ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων ;
 BA. τί φῆς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
 λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους ;
 XO. ὥς μὴ γένωμαι δμῶις Αἰγύπτου γένει.
 BA. πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις ; 335
 XO. τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους ;
 BA. σθένος μὲν οὕτως μείζον αὔξεται βροτοῖς.
 XO. καὶ δυστυχοῦντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγῇ.
 BA. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω ;
 XO. αἰτοῦσι μὴ ἑκδῶς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν. 340
 BA. βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον ἄρασθαι νέον.
 XO. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.
 BA. εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κυκωννὸς ἔν.

- ιΟ. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ᾧδ' ἐστεμμένην.
 ιΑ. πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἔδρας κατασκίους. 345
 ιΟ. βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος.
 Παλαίχθονος τέκος, κλῦθί μου στρ.
 πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ.
 ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περιδρομον,
 λυκοδίωκτον ὥς δάμαλιν ἅμ πέτραις 350
 ἀλιβάτοις. ἴν' ἀλκᾷ πίσυνος μέμυκε
 φράζουσα βοτῆρι μάχθους.
 ιΑ. ὀρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
 νέον θ' ὄμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν. 355
 εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων.
 μηδ' ἐξ ἀέλπτων ἀπρομηθήτων πόλει
 νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.
 ιΟ. ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν ἀντ.
 ἱκεσία Θέμις Διὸς κλαρίου. 360
 σὺν δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραιόφρων·
 ποτιτρόπαιον αἰθόμενος οὖν περ
 ἱεροδόκα θεῶν λήμματ' ἀπ' ἀνδρὸς αγνοῦ
 ᾄ ᾄ ᾄ ᾄ

- ΒΑ. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
 ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
 οὐδ' αὖ τόδ' εὖφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
 ἀμμηχανῶ δέ καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
 δρᾶσαι τε μὴ δρᾶσαι τε καὶ τύχην ἐλείν. 380
- ΧΟ. τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει,
 φύλακα πολυπόνων
 βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι
 δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
 μένει τοι Ζηνος ἱκτίου κότος 385
 δυσπαραθέλκτοις παθόντος οἴκοις.
- ΒΑ. εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν,
 νόμφ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
 εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
 δεῖ τοι σέ φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν, 390
 ὥς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.
- ΧΟ. μὴ τί ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος
 κράτεσιν ἀρσένων. ὕπαστρον δέ τοι
 μῆχαρ ὀρίζομαι γάμου δύσφρονος
 φυγῆ. ξύμμαχον δ' ἐλόμενος δίκαν 395
 κρίνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.
- ΒΑ. οὐκ εὖκριτον τὸ κρίμα· μὴ μ' αἰραῦ κριτήν.
 εἶπον δέ καὶ πρὶν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
 πράξαιμ' ἂν, οὐδέ περ κρατῶν, μὴ καὶ ποτὲ
 εἶπη λεῶς, εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχοι, 400
 ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν.
- ΧΟ. ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ
 Ζεὺς ἑτερορρεπῆς, νέμων εἰκότως
 ἄδिका μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.
 τί τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων μεταλ- 405
 γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;

- Λ. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
 δίκην κολυμβητῆρος, ἐς βυθὸν μολεῖν
 δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν ὤνωμένον·
 ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει, 410
 αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσῃ καλῶς,
 καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται
 μήτ' ἐν θεῶν ἔδραισιν ᾧδ' ἰδρυμένας
 ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν
 βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα, 415
 ὃς οὐδ' ἐν Ἄιδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.
 μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;
 ΣΟ. φρόντισον καὶ γενοῦ στρ. α'.
 πανδίκως εὐσεβῆς πρόξενος,
 τὰν φυγάδα μὴ προδῶς, 420
 τὰν ἔκθεον ἐκβαλῶν

- ΒΑ. καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται·
 ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἰρεσθαι μέγαν
 πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη· καὶ γεγόμεφωται σκάφος 440
 στρέβλαισι ναυτικάϊσιν ὥς προσηγμένον.
 ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφῇ.
 καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων
 [ἦτην γεμίζω καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον,]
 γένοιτο· ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν· 445
 καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
 γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος.
 [ἄλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινήτρια.]
 ὅπως δ' ὁμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
 δεῖ κάρτα θύειν, καὶ πεσεῖν χρηστήρια 450
 θιγῆσι πολλοῖς πολλὰ, πημονῆς ἄκη.
 ἢ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
 θέλω δ' αἰδρὶς μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
 εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.
- ΧΟ. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων. 455
- ΒΑ. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἂν, οὐ με φεύζεται.
- ΧΟ. ἔχω στρόφους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.
- ΒΑ. τύχη γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῇ πέλει.
- ΧΟ. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή.
- ΒΑ. λέξον τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖς' ἔσει. 460
- ΧΟ. εἰ μὴ τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσει στόλῳ
- ΒΑ. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;
- ΧΟ. νέοις πίναξι βρέτεια κοσμήσαι τάδε.
- ΒΑ. αἰνιγματῶδες τοῦπος· ἀλλ' ἀπλῶς φράσον.
- ΧΟ. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν. 465
- ΒΑ. ἤκουσα μαστικτῆρα καρδίας λόγον.
- ΧΟ. ξυνήκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφεστερον.
- ΒΑ. καὶ πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα.

ὅς αὖθ' ὁμαίοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
 ταθεὶς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἤξω τέλους,
 ὥς οὐχὶ τανάλωμα γίγνεται πικρὸν,
 ὕδρας γυναικῶν σὺν τεχ' αἰμάξαι πέδον;
 ἰως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
 τήρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
 ἢ μὲν, πάτερ γεραῖε τῶνδε παρθένων,
 ἄδους τε τούτους αἰψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν
 μοῦς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
 ; ὥς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
 τες πολῖται· μηδ' ἀπορριφθῇ λόγος
 ὕ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
 γὰρ τάχ' ἂν τις οἶκος εἰσιδὼν τάδε
 ν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στολόν,
 δ' ἂν εἷη δῆμος εὐμενέστερος·
 ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.
 ὦν τὰδ' ἡμῖν ἐστὶν ἡξιωμένα,
 ἢν εὐρεθέντα πρόξενον ἔσται

- ΒΑ. στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει. 500
 ἡγείσθε βωμοὺς ἀστικούς, θεῶν ἔδρας·
 καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν
 ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.
- ΧΟ. τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένοις κίοι·
 ἐγὼ δὲ πῶς ὀρώ; ποῦ θράσος νεμεῖς ἐμοί; 505
- ΒΑ. κλάδους μὲν αὐτοῦ λείπε, σημείων πόνου.
- ΧΟ. καὶ δὴ σφε λείπω, χειρὶ καὶ λόγῳι σέθεν.
- ΒΑ. λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.
- ΧΟ. καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;
- ΒΑ. οὔτοι πτερωτῶν ἀρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν. 510
- ΧΟ. ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθρίασιν.
- ΒΑ. εὐφημον εἶη τοῦπος εὐφημουμένη.
- ΧΟ. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.
- ΒΑ. αἰεὶ δ' ἀνάκτων ἐστὶ δαίμ' ἐξαίσιον.
- ΧΟ. σὺ καὶ λέγων εὐφραине καὶ πράσσω φρενί. 515
- ΒΑ. ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
 ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους
 πείσω τὸ κοινόν, ὥς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.
 καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν.
 πρὸς ταῦτα μίμνε, καὶ θεοὺς ἐγχωρίους 520
 λιταῖς παραιτοῦ τῶν σ' ἔρωσ ἔχει τυχεῖν.
 ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
 πειθῶ δ' ἔποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.
- ΧΟ. ἀναξ ἀνάκτων, μακάρων 525
 μακάρτατε, καὶ τελέων
 τελειότατον κράτος, ὀλβιε Ζεῦ,
 πιθοῦ τε καὶ γενέσθω·
 ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγίσας·
 λίμνα δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
 τὰν μελανόζυγ' αἶταν.

στρ. α'.

...μνηστορ ἔφαπτορ Ἰοῦς,
δι' ἃς τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
γῆς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.
παλαιὸν δ' εἰς ἔχνος μετέσταν
ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπὰς,
λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰὼ
οἷστροφ' ἐρεσσομένα
φεύγει ἀμαρτίνοος,
πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
φύλα. διχῇ δ' ἀντίπορον
γαίαν ἐν αἴσᾳ διατέμνουσα πόρον κυμα
ἰάπτει δ' Ἀσίδος δι' αἴας
ἀν.
νηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ.
τερᾷ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν,
λύδιά τε γύαλα·
αἱ δὲ ὀρῶν Κιλικῶν
ἁμφύλων τε διορνυμένα·
ἰρ ποταμοὺς δ' ἀενάους
ἰ βαθύπλουτον νῆα...

βροτοὶ δ' οἱ γὰς τότ' ἦσαν ἔννομοι, ἀντ. γ'. 565
 χλωρῷ δείματι θυμὸν
 πάλλονται, ὅψιν ἀήθη, [βοὸς,
 βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον, τὰν μὲι
 τὰν δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν. 570
 καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλξας πολὺπλαγκτον ἀθλίαν
 -οἰστροδόνητον Ἰώ;

Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου στρ. δ'.
 * * * * 575

βία δ' ἀπημάντῃ σθένει καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
 παύεται, δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ.
 λαβοῦσα δ' ἔρμα Δῖον ἀψευδεῖ λόγῳ 580
 γείνατο παῖδ' ἀμεμφή,
 δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον· ἀντ. δ'.

ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθών,
 φυσίζοον γένος, τὸ δὴ Ζηνός ἐστιν ἀληθώς. 585
 τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥρας νόσους ἐπιβούλους;
 Διὸς τόδ' ἔργον· καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων
 ἐξ' Ἐπάφου κυρήσαις

τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν στρ. ε'. 590
 κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις;
 πατήρ φυτουργός, αὐτόχειρ ἄναξ * *
 γένους παλαιόφρων μέγας

τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὖριος Ζεὺς,
 ὑπ' ἀρχᾶς δ' οὔτινος θαάζων ἀντ. ε'. 595
 τὸ μείον κρεισσόνων κρατύνει·
 οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω.

πάρεστι δ' ἔργον ὥς ἔπος
 σπεύσαι τι τῶν βούλιος φέρει φρην.

ΔΑ. θαρσεῖτε, παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων· 600
 δήμου δέδοκται παντελῇ ψηφίσματα.

10. ὦ χαῖρε πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοί,
 ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος,
 δῆμον κρατοῦσα χεὶρ θ' ὅπη πληθύεται.
11. ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως, 605
 ἀλλ' ὥς ἀνηβῆσαι με γηραιᾷ φρενί·
 πανδημία γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
 ἔφριξεν αἰθὴρ τόνδε κραινόντων λόγον·
 ἡμᾶς μετοικεῖν τῇσδε γῆς ἐλευθέρους
 κάρρυσιάστους ξύν τ' ἀσυλίας βροτῶν· 610
 καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
 ἄγειν· εἴαν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερόν,
 τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων
 αἴτιμον εἶναι ξύν φυγῇ δημηλάτῳ.
 τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων 615
 ἄναξ Πελασγῶν, Ἰκεσίου Ζηνὸς κότον

μήποτε πυρίφατον τὰν Πελασγίαν πόλιν,
 τὸν ἄχορον βοὰν κτίσαι μάχλον Ἄρη, 635
 τὸν ἀρύτοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις,
 οὐνεκ' ᾤκτισαν ἡμᾶς,
 ψῆφον δ' εὖφρον' ἔθεντο· 640
 αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διὸς, ποίμαναν τάνδ' ἀμέγαρτον·
 οὐδὲ μετ' ἀρσένων ἀντ. α'. 643
 ψῆφον ἔθεντ', ἀτιμώ-
 σαιτες ἔριν γυναικῶν 645
 δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορά τε σκοπὸν
 δυσπολέμητον, ὃν οὔτις ἂν δόμος ἔχοι
 ἐπ' ὀρόφων μαιίνοντα· βαρὺς δ' ἐφίξει. 650
 αἷζονται γὰρ ὁμαίμους
 Ζηνὺς ἱκτορας ἀγνοῦ.
 τοιγάρτοι καθαροῖσι βωμοῖς θεοὺς ἀρέσονται. 655
 τοιγὰρ ὑποσκίων ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος
 εὐχὰ, στρ. β'
 μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
 τῶνδε πόλιν κενώσαι· 66α
 μηδ' ἐπιχωρίοις * *
 πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.
 ἦβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον
 ἔστω· μηδ' Ἀφροδίτας
 εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄρης κέρσειεν ἄωτον. 665
 καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι γεμόντων θυμέλαι,
 φλεγόντων θ', ἀντ. β'. 667
 ὥς πόλις εὖ νέμοιτο· 670
 Ζῆνα μέγαν σεβόντων,
 τὸν ξένιον δ' ὑπέρτατον,
 δς πολὺ νόμφ αἶσαν ὀρθοῖ.
 τίктеσθαι δὲ φύρους γῆς

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ἄλλους εὐχόμεθ' αἰεῖ· 675
 Ἄρτεμιν δ' ἐκάταν γυναικῶν λόχους ἐφορεύειν.
 μηδέ τις ἀνδροκμῆς λοιγὸς ἐπελθέτω, στρ. γ'.
 τάνδε πόλιν δαΐζων, 680
 ἄχορον ἀκίθαριν, δακρυγόνον Ἄρη
 βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων.
 νούσων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀστῶν
 ἴζοι κρατὺς ἀτερπής· 685
 εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔστω πάσα νεολαία.
 καρποτελῇ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω ἀντ. γ'.
 φέρματι γὰρ πανώρῳ. 690
 πρνομα δὲ βοτὰ τὼς πολύγωνα τελέθου·
 τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν.
 εὐφαιμον δ' ἐπὶ βωμοῖς
 μοῦσαν θείατ' αἰοιδοί· 695

- ἵκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς δρῶ
τὸ πλοῖον. εὖσημον γὰρ οὐ με λανθάνει·
στολμοὶ τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νεὼς, 715
καὶ πρῶρα πρόσθεν ὄμμασι βλέπουσ' ὁδὸν,
οἷακος εὐθυντήρος ὑστάτου νεὼς
ἄγαν καλῶς κλύουσά γ' ὥς ἂν οὐ φίλη.
πρέπονσι δ' ἄνδρες νῆοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν, 720
καὶ τᾶλλα πλοῖα, πῦσά θ' ἡ ἴπικουρία
εὐπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
στείλασα λαΐφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ' ἡσύχως χρή καὶ σεσωφρονισμένως
πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας τῶνδε μᾶμελεῖν θεῶν. 725
ἐγὼ δ' ἄρωγούς ξυνδίκους θ' ἦξω λαβών.
- ΧΟ. ἴσως γὰρ ἂν κῆρυξ τις ἡ πρέσβυς μῦλοι,
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.
- ΔΑ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
- ΧΟ. ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῇ, 730
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.
- ΔΑ. θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ
θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.
- ΧΟ. πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὥς ὠκύπτεροι στρ.
ἦκουσι, μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου· 735
περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι.
παροίχομαι, πάτερ, δείματι.
- ΔΑ. ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ. 740
- ΧΟ. ἐξῶλές ἐστι μάργον Διγύπτου γένος ἀντ.
μάχης τ' ἀπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας

- νῆας ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ
 πόλει μελαγχίμῳ ξὺν στρατῷ. 745
- Α. πολλοὺς δέ γ' εὐρήσουσιν ἐν μεσημβρία
 θάλπει βραχίον' εὖ κατερρινημένους.
- Ο. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ. στρ.
 γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν. οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.
 δολόφρονες δὲ καὶ δολιομήτιδες 750
 δυσάγνοις φρεσίν, κόρακες ὥστε, βω-
 μῶν ἀλέγοντες οὐδέν.
- Α. καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
 εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.
- Ο. οὐ μὴ τριαῖνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη ἀντ.
 δείσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπύσχωνται, πάτερ. 756
 περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει
 μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς θεῶν

- πόλις γέρονθ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσω φρενί. 775
 ΣΟ. ἰὼ γὰρ βοῦνι, ἔνδικον σέβας, στρ. α'.
 τί πεισόμεσθα, ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
 χθονὸς κελαινὸν εἴ τι κεῦθός ἐστί που ;
 μέλας γενοίμαν καπνὸς
 νέφεσσι γειτονῶν Διὸς, 780
 τὸ πᾶν δ' ἄφαντος.
 ἀμπτάσα δ' ὥσπερ
 κόνις ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.
 ἄφυκτον δ' οὐκέτ' ἂν πέλοι κίευσ' ἀντ. α'.
 κελαινόχρως δὲ πάλλεται μου καρδία. 785
 πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἶλον· οἴχομαι φόβῳ.
 θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου
 βρόχου τυχεῖν ἐν σαργάναις,
 πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν
 τῷδε χριμφθῆν χροῖ' 790
 πρόπαρ θανούσας δ' Ἀΐδας ἀνάσσοι.
 πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος, στρ. β'
 πρὸς ὃν νέφη ὑδρηλὰ γίγνεται χιῶν,
 ἧ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-
 δεικτος οἰόφρων κρεμάς 795
 γυπιάς πέτρα, βαθὺ
 πτώμα μαρτυροῦσά μοι,
 πρὶν δαΐκτορος βία
 κάρζας γάμου κυρήσαι.
 κυσὶν δ' ἔπειθ' ἔλωρα κάπιχωρίοις ἀντ. β'. 800
 ὄρνισι δείπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν·
 τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
 ται φιλαιοκτῶν κακῶν.
 ἐλθέτω μόρος πρὸ κοι-
 τας γαμηλίου τυχῶν.

τίν' ἀμφ' αὐτῶς ἔτι πόρον
 τέμνω γάμον λυτήρα ;
 ἔνζε δ' ὁμφὰν ὀρανίαν, στρ. γ'.
 μέλη λίτανα θεοῖσι, καὶ
 τέλεα δέ μοι πῶς, πελόμενά μοι 810
 λύσιμα. μάχιμα δ' ἔπιδε, πάτερ,
 βίαια μὴ φιλεῖς ὄρων
 ὄμμασιν ἐνδίοις.
 σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν, 815
 γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.
 γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν ἀντ. γ'.
 δύσφορον ἀρσενογενὲς,
 μετὰ με δρόμοισι διόμενοι
 φυγάδα μάταισι πολυθρόοις 820
 βίαια δίζηνται λαβεῖν.

- ΧΟ. οὐκοῦν οὐκοῦν
 τιλμοὶ τιλμοὶ καὶ στιγμοὶ,
 πολυαίμων φόνις 840
 ἀποκοπὰ κρατός.
- ΚΗ. σοῦσθε σοῦσθ' ὀλόμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα.
 εἴτ' ἀνὰ πολύρρυτον
 ἀλμήεντα πόρον,
 δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει, 845
 γομφοδέτῳ τε δόρει διώλου,
 αἶμον' ἴζω σ' ἐπ' ἀμίδα
 ἡσυχονπία τᾶπιτα·
 κελεύω βία μεθέσθαι
 ἴχαρ, φρενὶ τ' ἄταν. 850
- ΧΟ. ἰὼ ἰοῦ.
- ΚΗ. λείψ' ἔδρανα, κί' ἐς δόρυ,
 ἀτίετ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν.
- ΧΟ. μήποτε πάλιν ἴδοιμ'
 ἀλφεισίβοιον ὕδωρ, 855
 ἔνθεν ἀεξόμενον
 ζώφυτον αἶμα βροτοῖσι θάλλει.
 ἄγειν ἐγὼ βαθυχαῖος
 βαθρείας βαθρείας,
 γέρον. 860
- ΚΗ. σὺ δὲ ναὶ ναὶ
 βάσει τάχα
 θέλεος ἀθέλεος,
 βία βία τε πολλᾷ φρουῖδα
 βάται βαθμὶ προκακοπαθῶν
 ὀλόμεναι παλάμαις. 865
- ΧΟ. αἰαὶ αἰαί.
 καὶ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοιο
 στρ. α'.

δι' ἀλίρρυτον ἄλσος,
κατὰ Σαρπηδόνιον
χῶμα πολυψάμαθον ἀλαθεῖς 870
εὐρείαις εἰν αὔραις.

ΚΗ. ἴυζε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεούς.
Αἴγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορεῖ.
ἴυζε καὶ βῶα πικρότερ' ἀχέων, οἷζύος ὄνομ' ἔχων. 875
ΚΟ. οἰοῖ οἰοῖ. ἀντ. α'.

λύμασις ἢ πρὸ γᾶς ὑλάσκοι·
περιχαμπτὰ βρνώξεις,
ὅς ἐρωτᾷς· ὁ μέγας
Νεῖλος ὑβρίζοντά σ' ἀποτρέψει- 880
εν αἴστον ὕβριν.

ΚΗ. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον
ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολάζετω.

ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

- ΚΗ. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἰσιν αἰνέσας τάδε,
λακίς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.
- ΧΟ. ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμοι, δάμναμαι. στρ. γ'.
- ΚΗ. πολλοὺς ἀνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα 905
ᾔψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.
- ΧΟ. διωλόμεσθ'· ἄελπτ', ἀναξ, πάσχομεν. ἀντ. γ'.
- ΚΗ. ἔλξιν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις ὄξυ τῶν ἐμῶν λόγων. 910
- ΒΑ. οὗτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάξεις χθόνα;
ἀλλ' ἡ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος ὦν δ' Ἑλληνισιν ἐγγλῖεις ἄγαν·
καὶ πόλλ' ἁμαρτῶν οὐδὲν ὥρθωσας φρενί. 915
- ΚΗ. τί δ' ἡμπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;
- ΒΑ. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
- ΚΗ. πῶς δ' οὐχί; τᾶμ' ὕλωλόθ' εὐρίσκων ἄγω.
- ΒΑ. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;
- ΚΗ. Ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ. 920
- ΒΑ. θεοῖσιν εἰπὼν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει.
- ΚΗ. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.
- ΒΑ. οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδὲν, ὥς ἐγὼ σέθεν κλύω.
- ΚΗ. ἄγοιμ' ἂν, εἴ τις τάσδε μὴ ἕταιρήσεται.
- ΒΑ. κλαίοις ἂν, εἰ ψεύσεαι, οὐ μάλ' ἐς μακράν. 925
- ΚΗ. ἦκουσα τοῦπος οὐδαμῶς φιλόξενον.
- ΒΑ. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.
- ΚΗ. λέγοις ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.
- ΒΑ. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.
- ΚΗ. ἀλλ' ὥς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον· 930
καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
ἕκαστα· πῶς φῶ; πρὸς τίνοσ τ' ἀφαιρεθεῖς

ἤκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στῶλον;

οὗτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὑπο

Ἄρης· τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ 935

ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος

πεσήματ' ἀνδρῶν κάπολακτισμοὶ βίου.

Α. τί σοι λέγειν χρὴ τοῦνομ' ; ἐν χρόνῳ μαθὼν

εἴσει σύ τ' αὐτὸς χοῖ ξυνέμποροι σέθεν.

ταύτας δ' ἐκούσας μὲν κατ' εὐνοίαν φρενῶν 940

ἄγοις ἂν, εἴπερ εὐσεβῆς πίθοι λόγος.

τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία

ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βία

στῶλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς

γόμφος διαμπᾶξ, ὥς μένειν ἀραρότως.

945

ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα

οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα,

- ἀστοί τε πάντες, ὧν περ ἤδε κραινεται
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις ; 965
- ΧΟ. ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
διε Πελασγῶν.
πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
πατέρ' εὐθαρσῇ
Δαναῶν, πρόνοον καὶ βούλαρχον.
τοῦ γὰρ προτέρα μῆτις, ὅπου χρη 970
δῶματα ναίειν, καὶ τόπος εὐφρων.
πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἄλλοθρόοις
εὐτυκος· εἴη δὲ τὰ λῶστα.
- ΒΑ. ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῃ 975
βάξει λαῶν ἐν χώρῃ
τάσσεσθε, φίλαι δμῳίδες, οὕτως
ὥς ἐφ' ἐκάστη διεκλήρῳσεν
Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.
- ΔΑ. ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὐχεσθαι χρεῶν, 980
θύειν τε λείβειν θ', ὥς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
σπονδὰς, ἐπεὶ σωτήρες οὐ διχορρόπως,
καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς
φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίους·
ἐμοῦ δ' ὑπαδούς τούσδε καὶ δορυσσόους 985
ἔταξαν, ὥς ἔχοιμι τίμιον γέρας,
καὶ μήτ' ἀελπτως δορικανεῖ μόρῃ θανῶν
λάβοιμι, χώρα δ' ἄχθος αἰείζων πέλοι.
τοιῶνδε τυγχάνοντας, εὐπρυμνῇ φρενὸς
χάριν σέβεσθε τιμωτέραν ἐμοῦ. 990
καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρὸς,
ἀγνώθ' ὅμιλον ὥς ἐλέγχεσθαι χρόνῃ.
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλώσσαν εὐτυκον φέρει

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

τήν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετέες μύσαγμα πῶς. 995
 ὡς δ' ἐπαινῶ μὴ κατασχύνειν ἐμέ,
 ἴαν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
 ρειν' ὁπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς.
 ἦρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοὶ τί νιν
 καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ. 1000
 καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις
 καὶ κῆλωρα κωλύουσιν ὥς μένειν ἐρῶ.
 καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι
 πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
 τόξευμ' ἔπεμψεν, ἡμέρου νικώμενος. 1005
 πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολλὸν πόνος,
 πολλὸν δὲ πόντος οὐνεκ' ἡρόθη δορὶ,
 μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
 πράττωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῇ πάρα,
 πᾶσι δὲ καὶ πόλιν διδοί, 1010

ποταμούς δ' οἱ διὰ χώρας θελεμόν πῶμα χέου-
σιν ἀντ. α'.

πολύτεκνοι, λιπαροῖς χεύμασι γαίας
τόδε μειλίσσοντες οὐδας. 1030

ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἀγνὰ
στολὸν οἰκτιζόμενα· μηδ' ὑπ' ἀνάγκας
γάμος ἔλθοι Κυθερείας· στυγερὸν πέλει τόδ' ἄθλον·
Κύπριδος δ' οὐκ ἀμελεῖ θεσμός δδ' εὐφρων. στρ. β'.
δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἡρᾷ 1036
τίεται δ' αἰολόμητις θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.

μετάκοινοι δὲ φίλα ματρὶ πάρεσιν
Πόθος ᾗ τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ.
δέδοται δ' Ἀρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας 1041
ψεδुरὰ τρίβοι τ' ἐρώτων.

φυγάδεσσιν δ' ἐπιπνοίας κακά τ' ἄλγη ἀντ. β'.
πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι. 1045
τί ποτ' εὐπλοῖαν ἔπραξαν ταχυνόμποισι διωγμοῖς;
ὃ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν.
Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν μεγάλη φρὴν ἀπέρατος·
μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἄδε τελευτὰ 1050
προτερᾶν πέλοι γυναικῶν.

ΗΜΙΧ. α'. ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι
γάμον Αἰγυπτογενῇ μοι. στρ. γ'.

ΗΜΙΧ. β'. τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη. 1055
σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον.

ΗΜΙΧ. α'. σὺ δὲ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.

ΗΜΙΧ. β'. τί δὲ μέλλω φρένα διάν ἀντ. γ'.
καθορᾶν, ὅψιν ἄβυσσον;
μέτριοι νῦν ἔπος εὖχου. 1060

ΗΜΙΧ. α'. τίνα καιρόν με διδάσκεις;

ΗΜΙΧ. β'. τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

εὐμενεῖ βία κτίσας.
IMIX. β'. καὶ κράτος νέμοι γυναι-
ξίν· τὸ βέλτερον κακοῦ,
καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
καὶ δίκῃ δίκας ἔπε-
σθαι, ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς λυτηρίοις
μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

SUPPLICES.

NOTES.

1. ἀφικτωρ, the god of suppliants, = ἰκέσιος. The same word is applied to the suppliants themselves in 241. It is derived from ἀφίκειν, i. e. ἀφικνεῖσθαι. In its primary sense we find it in Il. xviii. 457. τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, and then ἰκνεῖσθαι γονάτων, i. e. *per genua*, in Hec. 752. The idea of *approaching* for the purpose of supplication, remained even in the verb ἰκετεύω, as εἰς Πυλῇ' ἰκέτευσε, Il. xvi. 574.
3. λεπτοψαμῶδων. Plin. N. H. xxxv. 13, *arena tenuissima e Nilo*.
7. sentenced to no banishment for murder. ἐφ' αἵματι, as φεύγειν ἐφ' αἵματι, Dem. Mid., p. 549. We must understand καθ' ἡμῶν, sc. καθ' αὐτῶν, and take it as if it were καταγιγνώσκειν. So Herod. i. 45. σεωδτοῦ καταδικάζεις θάνατον. Dinarch. c. Aristog. φυγὴν τοῦ κομίσαντος τὸ χρυσίον καταγνόντες.
11. ὀνοραζόμεναι, making light of, as in Hom. H. ad Merc. 30; and hence, abhorring, loathing.

3. *πεσσονομῶν*, *arranging, disposing*; a metaphor taken from disposing the pieces in order on a chess-board.
4. *determined on the best of [two] evils*, i. e. that flight was better than the marriage. So vs. 1070. τὸ βέλτερον κακοῦ. Il. xvii. 105. κακῶν φέρτατον. Hesych. κῦδιον, κρεῖττον, αἰρετώτερον.
5. *ἀνέδην*, *libere, effuse, ἐκκεχυμένως*, Hesych, Phil. 1153. ἀλλ' ἀνέδην ἔρπετε.
8. *From the touch and amorous breath of Zeus*. It is difficult to render ἐπιπνοίας by an exact equivalent. *Inspiration* will not do, as it clearly refers to the excitement of amorous affection. Cf. Plato Symp. p. 181, c. οἱ ἐκ τοῦ ἔρωτος ἐπιπνοί. Blackie's version well expresses the sense:

28. Perhaps δέξαισθ' is better, with Pauw and Paley.
32. ἀσώδει, *marshy*, from ἄσις, *silt*, i. e. ἴλος καὶ ψάμμος, Schol. Il. xxi. 321.
33. So ὄχημα is used of a *ship*, Iph. T. 410.
37. For the construction, cf. CEd. C. 1445. ἀντήσαι κακῶν, Pind. Ol. x. 49. ἁλώσιος ἀντήσας.
38. ὦν θ. ἐργει, a *quibus fas eos arcet*.
39. Join σφετεριζόμενον with ἐσμὸν, in vs. 31. Translate: *having made their own*.
42. Utterly corrupt. See Paley. Hermann rejects τ' Ἰνί. There is an evident want of a finite verb. "The words ἐξ ἐπιπνοίας Ζηνὸς ἔφαψιν seem here to be in apposition with πόρτιν and Ἰνί; the abstr. being put for the concrete. Schütz, however, places the stop after Ζηνός, making ἔφαψιν the accus. governed by ἐπεκραίνετο." Linwood. For the etymological play of words, cf. Prom. 850, 1.
- 49-52. *whom (δυντε, epic. for δν) mentioning now in the grassy regions of his ancient mother, calling to mind her former troubles.*
55. Corrupt.
60. Τηρετας ἀλόχου, sc. Procne. So Νικιέας ἀλόχου. Theocr. xxviii. 9. Καδμεέτας, Antig. 1115. Æneia nutrix, Æn. vii. 1.
μήτιδος οἰκτρᾶς, miserandæ propter consilium.
64. Paley's correction, πενθεῖν ζοικεν οἶκτον ἡθέων, seems elegant and probable.

5. *and she trills a song on the fate of the boy.* For this sense of συντίθησι, cf. Bekk. Anecd. i. p. 63. συνθεῖναι ποίημα καὶ λόγον, οὐ μόνον συγγράψαι. It closely answers to our word "compose."

9. Νειλοθερῇ, *Nile-summered*, nurtured near the Nile. This epithet seems to Paley to be opposed to Ἰαονίοισι νόμοισι, in the preceding verse, in this sense: "quam ab Ægypto profecta Græce loquor, utpote ex Græcis oriunda."

11. κάρξαν is scarcely a necessary correction of Dindorf's, since καρδίαν may be pronounced as a dissyllable.

5. Ἀερία was the name applied to Ægypt before it took its other appellation from king Ægyptus. It was so called παρὰ τὸν ἄερα, καὶ γὰρ ἠερόεσσαν αὐτὴν φάσιν.

90. i. e. *ἀνευ τοῦ σφαλῆναι*. These phrases were properly used of wrestlers. Those who could not rise again were said *κείσθαι πεσόντες*. Cf. Theocrit. iii. 53; Nub. 126; Eccl. 963.

95-6. *He hurls mortals in utter destruction from their towering hopes.*

99. i. e. Jove has no need to arm *himself* for the punishment of the wicked.

100. It will be easier, if we read *ἡμενος ὃν φρόνημα*, with Paley, for *ἐξέπραξεν* seems awkward without any case to follow it.

102-10. Paley renders thus: *And let him look to the violence of mortal man, blooming with ill-advised intent, and having feelings frantic with love as a sting without escape.* The aged stock seems to refer to Ægyptus, who, by a poetical figure of speech, is represented as doing that which was really the work of his sons. The same scholar renders *ἄταν δ' ἄπ. μετ.*, *having resolved on an infatuated act through disappointment*; i. e. the sons of Ægyptus having failed in obtaining the virgins in marriage, attempt to pursue them, and obtain by violence what they could not by persuasion. So Ag. 214. *τὸ παντότολμον φρενῶν μετέγνων.*

116. *γόοις . . . τιμῶ* is not unlike "lacrumis decorare," in Ennius. So *δακρύοισι τιμῶν*, H. Fur. 1361.

117. *ἰλόμαι*, *I pray they may be propitious*; a rather rare form for *ἰλόμαι*, or *ἰλάσκομαι*. For this custom of praying to the land one has entered as a stranger, cf. Xen. Cyr. iii. 3, 22. *ἐπεὶ τάχιστα διέβη τὰ θρία, ἐκεῖ αὖ γῆν ἰλάσκετο χοαῖς.*

SUPPLICES.

[v. 120—157.

Ἀπίαν βοῦνιν. Cf. vs. 260, sqq., and Buttmann's Lexilogus.

0. Cf. Il. vi. 289. ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι ἔργα γυναικῶν Σιδονίων.

3-4. If these lines are now read aright, we may construe: *but to the gods just and perfect rites, matters having happened fortunately, shall be abundantly afforded, when death is absent; i. e. if we escape safe and sound, we will make offerings to the gods.*

4. δορὸς. Compare Horace's *trabe Cypria*. The Egyptians are said to have been the inventors of sails for ships.

6. οὐδὲ μέφομαι, *I have no fault to find.* Phil. 1465.

164. κοινῶ, hence our word *ken*. Hesych. κοινεῖν· συνίεναι.

167. ἐνέξεται = ἐνοχος ἔσται, *will be liable to*, as Or. 516. ἐνέξεσθαι φόνος.

170. *Having slighted the son of the heifer*, i. e. Epaphus.

173. *Averted during*, i. e. *from*, our prayers.

179. δελτουμένας. The same metaphor as μνήμασιν δέλοις φρενῶν γράφειν, in Prom. 808.

180. The last syllable of κόνιν is long. See Blomf. on Prom. 1120; Matth. § 72, obs. 2.

183. καμπύλοις, *curved*, or, as Milton would say, *hooked chariots*, so called on account of the ἄντυγες.

185. This does not imply that the Danaides had sent any herald or messenger.

186. τεθυμμένος, *inflatus*. This reading is worse than uncertain.

189. So βωμὸν προσέστην. Pers. 205. προσοικουῖσιν αὐτήν. Thucyd. i. 24. βωμὸν προσίζειν. Eur. Fr. inc. 24. The ἀγῶνιοι θεοὶ are the same as the ἀγοραῖοι, *the gods who preside over assemblies*. Eustath. on Il. xxiv. 1. ἀγών, ἡ ἀγορά· ὅθεν καὶ ἀγωνίους θεοὺς Αἰσχύλος τοὺς ἀγοραίους.

194. Paley ingeniously corrects καὶ ἁχρεῖ' ἔπη, i. e. *very useful*. But he is inclined to think the whole verse spurious.

196. ἀναιμῆκτους. Cf. vs. 7, 8.

καταλυσσῇ τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν αἰδώς.

her too forward, nor drawling.

people here greatly dislike it. Paley.

str.: φυλάξομαι ἐφετμὰς ὥστε μεμνησθαι αὐτῶν.

γ renders: *take in hand*, or *put in force some ex-*

All the *dramatis personæ* are confused here, as made some transpositions. See his notes, and Hermann's, on vs. 193 of his own edition.

λωλότας, i. e. before we have utterly perished, is too late.

verse should be placed after vs. 206, and as to Danaus.

Paley thinks that this was the device of an sculptured or painted on the altar. Others think *sun* is meant, for the reason which is given by as, v. 25, 9. *ιερόν φασιν εἶναι τὸν ὄρνιθα* [one

τον τάλαντα ἐκτίσαντες, ἀζήμιοι εἶναι· Ἀ
 συνεγινώσκοντο, ἥσαν τε αὐθαδέστεροι.

218. The Danaides see the trident, which
 depicted at the side of the image of Neptū

220. as he is represented *after the Grecian m*

221. i. e. ὥστε ἐλευθέρους ἡμᾶς γίγνεσθαι.

222. κοῖνοβωμία was an altar dedicated to
 deities, who were thence called δημοβώμιοι, οἱ
 See Arnold on Thuc. iii. 59. With ἀγνώ
 line, supply τόπων.

226. Stanley compares Juv. xv. 159: "par
 maculis similis fera;" and "canis caninam;
 Varro.

229. Read μάταιος αἰτίαν, with Linwood and P
 ταιος = *lewd, lascivious*, as in vs. 198.

230. δικάζει τὰμπλ. Jelf, § 583, 58.

231. ἄλλος, an euphemism for καταχθόνιος. Pal
 there is an allusion to Osiris in his judicial p
 the souls of the dead, he being supposed to
 kind of purgatory upon sinners, before they we
 to enter the abodes of the blest.

235. πυκνώμασι, *folds* of the vestures.

237. οὐτὲ would be more usual, but, as Paley
 οὐδὲ here has its own proper force, for it was of
 portance to send a herald in the first instanc
 seek for a *patronus* after doing so. Render: *I*
have ventured fearfully to come to this country

την. Schol. δημότην.

Very uncertain. Paley reads, ἡ τηρόραβδον
ges, ἡ ῥητὸν Ἑρμοῦ κλαῖρον ἢ πόλεως ἀγόν;

On the Pelasgi, Paley refers to Thirlwall, v. i. p.
ton, Fast. Hell. i. p. 5, sqq.; Muller, Dor. i.
notes on the geographical and historical difficu
the following passage deserve the utmost attentio
student.

For κρατῶ, with the accusative, see Matth. § 1
§ 506, obs. 1.

The name Apis is derived from ἥπιος, the com
meric epithet of medicines (ἥπια φάρμακα).
elf was not really the son of Apollo, but is so cal
account of his skill in medicine. He was the so
oneus, third in descent from Inachus, and he
ed to the Danaides, as Io was the daughter
us.

276. προσφύσω, *I will confirm*; literally, *make to a*
i. e. prove to be consistent.

279. For the double comparative, see Matth. § 458.
on Hippol. 487.

284-5. See Paley.

286. χθ. ἄστυγ. *terram habentes conterminam.* Paley.

290. *Quomodo vestrum genus Argivum sit.*

296. Read, with Paley, τῶν παλλαγμάτων, *this part of*
amours. Hec. 824. τόδε τοῦ λόγου. Plat. Men
241, B.

τοῦτο δὲ ἄξιον ἐπαινεῖν τῶν ἀνδρῶν τῶν τότε ναυμαχ
των. Stanley rightly reads κοῦ κρυπτά, since Jui
discover the amours of Jove with Io. Schol. on
El. 5. Apollodor. ii. 3. By βασιλέων in the nex
Jove and Juno are meant.

300. πελάζειν ἐπὶ τινί is rather a rare construction.

T. 880. πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῶ πελάσαι.

304. Cf. Prom. 568-70.

306. The hiatus in τί οὖν is condemned by Pors
Phœn. 892; but Paley quotes instances that app
support it, remarking that "in talibus vulgaris ser
interrogationibus ne tragicorum quidem aures of
bant."

308. Condemned as an interpolation by Paley.

312-14. Cf. Prom. 850, 1.

316. καρπουμένη, *reaping the fruit of, enjoying.*

, *succour*. I think, with Paley, that better. He quotes Herod. i. 209, ἴσεις τὸν παῖδα; ix. 91. ποῖε ποῖε i. § 531, 2.

*nly do seem to have some ancient con-
try.* Paley.

'aley translates the next line, *the
ble you may nowhere see the same.*
τοι πλανωμένη πρὸς ἄλλότ' ἄλλον

r expected?

rees with φυγήν.

explained by Eum. 44, 9, sqq. ἔχοντ'
ιν κλάδον, Δῆνει μεγίστῳ σωφρόνως
μαλλῶ.

re friends.

of indifference.

, Σεντινέ

torily explained as meaning “juvenilem coetum supplicum ad aras sedentium, et quasi sub eorum præsidio agentium.”

356. Timæus Lex. Plat. ἀστόξενος· ὁ μὴ ἔχων ἐν τοῖς πολίταις οἰκίαν ἰδίαν.

358. Paley, in a careful and valuable note, points out the peculiar force of μὴ γένηται, when one would rather have expected μὴ γένοιτο, observing that μὴ γένηται is an elliptical form for σκεπτόμεν μὴ γένηται, *videndum ne accidat*.

360. κλαρίου. Schol. πάντα πᾶσι κληροῦντος καὶ κραινοτος.

361. γεραιόφρων is the successful emendation of Burges for γεραφρόνων. Cf. Choeph.

363. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω; The lacuna in the next lines is obvious, but Hermann's attempt to supply it seems far from satisfactory.

367. ἐκπονεῖν ἄκη, *to work out remedies*.

369. See Dindorf and Paley.

370. ἄκριτος ὢν, *being accountable to none*.

376. παλιγκέτοις, *my enemies*. οὐκ ἔχω, *nequeo*.

382. προσήμεροι, *sitting as suppliants*. If ἱκτίου (Dindorf's correction for ἱκταίου,) be correct, it is a solitary instance of the form.

388. Cf. Plat. Hipp. Maj. p. 304, D. τυγχάνει μοι ἐγγύτατα γένους ὢν. Aristoph. Av. 1665. τοῖς ἐγγυτάτω γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων.

οἶον = ἑτερον, *adversum*. Thuc. vii. 14. ἦν τι
ον ἐκβῆ. Phil. 503. παθεῖν μὲν εἶ, παθεῖν δὲ

Hence the adverb ἄλλως, *frustra*. Paley.
xt line must be taken as if a quotation of the
spoken.

προεπής, *inclining alternately to each side*, yielding
parties their due. Linwood.

meaning will be clearer, if we place commas
th Paley and others: τί, τῶνδ' ἐξ ἱ. βεπομένων,
Paley observes that μεταλγείς is rather unusual
είς, but that there is something not unlike it in
l. 232. πῶς δὴ ἅντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκι-
4;

*There is need of deep thought, so that the clear-
eye may, without dizziness, penetrate to the bottom
preserving thought, even as a diver.*

υσίων, the suppliants themselves are meant.

Eum. 175; Psalm lxxxviii. 4. "Free among the

421. ἐκβολαῖς is well used to express the compulsory acts of their suitors, which had rendered flight unavoidable.

426. κότον, τὸν τοῦ Δίος, Schol.

430. Paley cleverly points out the double meaning of the word ἄμπυκος, which signifies not only the golden frontal worn by virgins on their foreheads, but likewise the rein carried by a horse. Hence the poet uses the adverb ἰππηδόν, *even as a horse is dragged along by his rein*. Schol. ὡς ἵππον τῆς ἄμπυκος ἀγομένην.

431. πολυμίτων is to be joined with πέπλων, and ἐπιλαβὰς is governed by εἰσιδεῖν.

435. Paley's correction, μένει ἄρ' ἐκτίνειν μοῖταιν θέμιν, seems preferable. Translate: *for know that, whatever you determine, there awaits your children and your house to suffer a like justice*.

437. δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται, *and the matter is driven to this*.

438. τοῖσιν. Cf. Jelf, § 444, 4. For the form πόλεμον αἵρεσθαι, cf. Elmsl. on Heracl. 505; Herod. vii. 156.

441. Hesychius: στρέβλαι ναυτικά· τὰ ξύλα τῶν νεῶν ἐν οἷς διασφηνοῦνται γομφούμενα. The word στρέβλη is not found elsewhere among the poets. Paley thinks that it means a *screw* or *vice*; Hermann, a transverse beam connecting the sides of the ship, so as to prevent their being staved in or leaking asunder. προσηγμένον is rendered *applicatum*, but Hermann adopts Scaliger's conjecture, *προσηγμένον*.

443, sqq. In this almost hopeless passage, Dindorf would throw out vss. 444 and 448. Paley would read, καὶ χρήμασιν μὲν, ἐκ δόμων πορθουμένων, "Ἰσθμῶς τε μείζω καὶ

in this transaction. He compares Eur. 5. *μόνον βροτοῖς οὐκ ἔστι τὰνάλωμ' ἀναλωθὲν λήν βροτεῖαν· χρημάτων δ' εἰσὶν πόροι*. He would correct the passage differently, but it seems impossible to arrive at anything like certainty.

7. If the reading be right, *γλώσσα τοξέυσα* *venativus pendens*. In *καίρια* there is an euphemism the metaphor, cf. Pind. Isthm. v. 58. *πολλὰ κτεπὴς γλώσσα μοι τοξέυματ' ἔχει περὶ κείνων γαίᾳ*.

χρηστήρια, victims. Cf. Spt. c. Th. 219; Ion, 4 *Verily, I have stepped aside of this quarrel*. The use of the note well deserves attention. *ἡ κάρτα, sat* . 575; Soph. El. 1278; Trach. 379.

The Schol. interprets: *μάντις ἀποβαλὴν φαῦλος*, as was an epithet frequently applied to prophets it is simpler to take *ἄϊδρις*, as simply = *ἄπλοθος, ignorant, inexperienced*.

women. Pind. Nem. iii. 117. *βοᾷ νῦν
τοκλείδᾳ πρόπει.* Paley.

459. *μηχανὴ καλὴ, scil. ἐστί.*

460. For the use of the participle, Paley
*θεὸς ἔσει, CEd. Col. 816. σιωπήσας ἔσει,
ἀντιδούς ἔσει, Antig. 1067.* He observe
Greeks wish to imply the idea which the
by *fecero*, they cannot do so in any other
oratio, than by employing the participle
with the future of the substantive verb.
the Plautine *ludificata ero*.

461. Read *ὑποστήσεις.*

463. i. e. not with *votive tablets*, such as shipwreckers were wont to hang up in the temple giving for their lives having been spared, leaving themselves, as explained in vs. 465.

466. This is Stanley's very probable conjecture *στήρα*. But see Linwood, s. v. *μακιστήρ*, p.

472. *For if I do not perform this thing for you named a pollution that cannot be exceeded, I overshoot.*

79. *For fear is uppermost with mortals.*

14. *Don't let fall a word about me.* Paley, Herod. i. 153, vii. 13, viii. 92.

3. Corrupt. Burges reads, *ἱκροπος τὰδ' εἰ* much probability. The other conjectures are deserving of notice.

Quantivis hoc nobis pretii est. Bothe.

than once escaped the notice of Æschylean commentators.

530. *The dark-benched pest*, i.e. the ship in which the suitors are coming.

531. *πρὸς* is for *πρὸ* or *ὑπὲρ*. See Matth. § 590, 6; Trach. 150. *ἦτοι πρὸς ἀνδρὸς ἡ τέκνων φοβουμένη*. So in the phrase, *πρὸς τινος εἶναι*, *e partibus alicujus stare*. Construe the following words thus: *νέωσον εἶφρ. αἶνον φιλ. προν. γυν. ἀμ. γένος*, recall the pleasing tale of the woman, our ancestress. For *αἶνος*, a story or legend, see Ag. 459; Hesiod, Opp. 200.

536. Construe, *εὐχ. γένος ἀπὸ τῶσδε εἶναι, ἔνοικοι διὰς γᾶς*, scil. Ægypti, as in vs. 4.

539-40. *ἀνθόνομοι ἐπωπαί*, the grassy scenes of her watchings by Argus. The figure is thus explained by Harpocration, s. v. *δεῦγμα*: *ἔστι τὸ ἔθος Ἀττικὸν τὸ σημαίνειν ἀπὸ τῶν ἐν τόπῳ τοὺς τόπους αὐτοῦς*. So we find *ἐν τῷ τυρῷ, ἐν τοῖς ἰχθυσιν*. Cf. Med. 68; Androm. 637; Iph. T. 969; CEd. C. 362.

544-5. *And having twice, agreeably to her destiny, cut through the billowy way, she reaches the opposite continent*.

553. *εἰσικρουμένον*, penetrating, piercing her.

560. *With the force of a water-spout*. In the next line there is an allusion to the proverbial purity of the water of the Nile.

568. *ὄψιν ἀήθη*, the unwonted spectacle.

576. *βία*, scil. Junonia.

589. λέγων κυρήσais, *thou wouldst rightly say.*

594. τὸ πᾶν μῆχαρ οὖριος, *wafting every device, plishing every design.* The construction is in ἄπορα πόριμος.

595, sqq. "*He does not, sitting under the autho one, wield a weaker power than (others) more does not feel reverence below, whilst some on above him.* The idea of *sitting* is peculiarly si notion of a *ruling power.*" Linwood, p. 177.

598. The proverb εἰμ' ἔπος καὶ ἔργον, *dicto citius said than done*, is common enough. Cf. Il. Herod. iii. 135; Apoll. Rh. iv. 5, 103; Ter. H 31; Andr. ii. iii. 7.

601. δέδοκται, *have been passed.* Danaus here declaring that his appeal to the people on bel daughters has been favourably received.

99. μεταικεῖν = μεταίκοις εἶναι.
10. ἀρρυσιδότους, free from bodily assault, while ἀσυλία refers to their property being preserved inviolate.
613. τὸν μὴ βοηθήσαντα, i. e. *qui non tulerit auxilium*, ὅς ἂν μὴ βοηθήσῃ. Demosth., p. 522. λόγος ὁ κωλύσας.
615. *By making such a speech about us, he tried to persuade.* Cf. Xen. Hell. i. 7, 7. τοιαῦτα λέγοντες ἔπειθον τὸν δῆμον.
617. If the reading be correct, we must understand Ζηνὰ before παχύναι, i. e. *augere, ditari*. Cf. Pac. 639. τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους.
619. πρ. τ. φανέν, *making its appearance before the city.*
622. ἔθεν κλητῆρος, before the herald had called upon them to lift up their hands, an allusion to Il. xxiv. 577. κήρυκα καλήτορα. So eager were the people on behalf of the oppressed Danaïdes, that they did not wait for the customary form of voting, but unanimously lifted up their hands:
626. ποινὰς, *a return*. Schol. ἀμοιβὰς.
628. ἐπ' ἀληθεία, *ita ut ratæ fiant*.
630. νῦν ὅτε, *nunc tandem, nunc quam maxime*; εὐκταῖα, *scil. ἔπη, prayers*.
634. πυρίφατον κτίσαι = καταφλέξει.
-τὸν ἔχορον βοᾶν, *whose noise is not like that which leads the dance*. So CEd. C. 1222. μοῖρα ἔλυρος ἔχορος.
636. Paley thinks that this verse can only be explained on the supposition that a prayer is intended, to this effect.

- ... μιν, having slighted the
650. *μιαίνοντα* = *μιάστορα ὄντα*, being as
The metaphor is taken from a bird of ill
the roof of a house. Hes. Opp. 744. *μ*
ἀνεπίξεστον καταλείπειν, μήτις ἐφεξομέ
ρυζα κορώνη. Tibull. v. 53, *e tectis strix*
656. *ὑποσκίων*, i. e. veiled with the suppliant
Ag. 476, the herald is *κατάσκιος κλάδοι*
contrary expression, *ἔφυλλον στόμα*, oc
383.
665. *ἔωτον*, the blossom.
666. *φλεγόντων*, scil. *δώροισι*, as in Ag. 91.
673. *πολιῶ νόμφ*. Cf. *Æn.* i. 292, *cana fœ*
701. *πολιαὶ φῆμαι*.
676. *ἐκάταν*, either as a hunter

700. Paley reads, after Burges, *προμαθῆς τε κοινόμητις ἀρχά*.

701. *ἐνδυμβόλους δίκας*, according to Paley, refers to the *ζυμβολαῖαι δικαί*, or actions respecting disputes on commercial matters, which were usually settled at Athens. Demosth. p. 919. *ὁ νόμος—κελεύων τὰς δίκας εἶναι τὰς ἐμπορικὰς τῶν συμβολαίων τῶν Ἀθηνησιν καὶ εἰς τὸ Ἀθηναίων ἐμπόριον*.

706. Paley thinks it probable that *δαφνηφόροις* refers to the worship of Apollo, *βουθύτοις* to that of Zeus.

707. The particle *γάρ* connects these words with *πατράϊς*, the conservative feelings of the poet leading him to recommend reverence of the old laws of his ancestors. Stanley refers this precept to the laws of Triptolemus and Draco, quoting Porphyry. de Abst. 4. *φασὶ δὲ καὶ Τριπτόλεμον Ἀθηναίοις νομοθετῆσαι, καὶ τῶν νόμων αὐτοῦ τρεῖς ἔτι Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος λέγει διαμένειν Ἐλευσῖνι, τοὺς γονεῖς τιμᾶν, θεοὺς καρποῖς ἀγάλλειν, ζῶα μὴ σίνεσθαι*.

714. *τὸ πλοῖον*, i. e. the ship which we had but too much reason to expect, and which Danaus now sees from the altar to which the suppliants had fled.

715. *στολμοί*, *sinus velorum*; *παραβῦσεις*, *side-guards*, skins or tarpaulings stretched along both sides of the decks, to ward off the darts of the enemy.

716. It was a common custom to paint a large eye in front of the prow, whence Pseudartabas, ὁ βασιλέως ὀφθαλμὸς *is said ναύφρακτον βλέπειν*, Acharn. 95. 'There is a boldness of metaphor, however, in Stat. Theb. v

δ. παγκράτως, *with their whole might*, i. e. with
of every oar on board.

ι. ἀρωγούς, to defend them from violence
κατ' ὄνομα, to defend them while the question
aw.

8. For the construction Paley refers to Sta
Lysid. p. 214; Herm. on Vig. 254, on Aj. 90
Γ. 1029. ῥυσίων ἐφάπτορες, *laying hands on*
were a booty.

κ. νιν, *scil. ἢ κήρυκα ἢ πρόσβυν*.

λ. βοή is properly a *cry to the rescue*, and
rescue itself. So βοηθεῖν and βοηδρομεῖν mean
the *help of any one*.

μ. ἀλκῆς, the protection afforded by the altar.

ν. κυρία ἡμέρα, *the destined day*. For the c
f. Heracl. 143. Κύριοι δίκαι.

747. *having their arms hardened by heat in mid-day.* See Paley, and Linwood's Lex., p. 192.

751. i. e. as audacious as the crows, who do not hesitate to steal the offerings from the very altars.

754. *Diis perinde ac tibi.* Phil. 390. ὁ δ' Ἀτρείδας στυγῶν ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος, *may he be as dear to the gods as to me!*

755-6. οὐ μὴ ἀπόσχ. *vix est ut abstineant, it is scarcely likely that they will keep off.*

760. The general meaning of this proverb is, that, however audacious the dogs may be, they are nevertheless overcome by the wolves. Danaus is called a wolf, as in Pausan. Cor. c. 19. παρίστασθαι τῷ μὲν (tauro) Γελάνορα, Δαναὸν δὲ εἰκάσαι τῷ λύκῳ. The remaining part of the sentence is well explained by Bothe: even as the byblus is not better than wheat, so the Argives will not yield to the Egyptians.

763. ὀργὰς, *tempers, ingenia.*

765, sqq. Paley gives the construction and sense thus: οὔτε τὸ στέλλειν (στολὴ = *conduct, management*), οὔτε τὸ δρμίζειν, οὔτε τὸ πείσμασιν κατέχειν ναῦν ταχὺ καὶ εὐχερές ἐστι πρᾶγμα, οὔτε ταχέως πιστεύουσι τῇ ἀγκυρουχίᾳ οἱ κυβερνῆται. With ἐνεγκεῖν, supply ὥστε.

772. ὄρμος, a place in which ships can safely anchor, *statio.*

773. Paley would construe these words thus: φρ. μὴ ἀμ. θεῶν ὡς ταρβοῦσα, *on the pretence of fear.*

780. The verb γειτονεῖν, *vicinum esse*, occurs also in Pers.

313. The later writers used γειτνιάειν.

794. *Are turned from water into snow.*

795. λισσὰς and αἰγίλιψ are both Homeri
ix. 15; Herc. Fur. 1148.

799. Join βίη κάρξας (i.e. καρδίας). See E

804. ἐλευθεροῦται, *is free from.*

806-7. Paley reads, τίνα γὰρ ἀμφ' αὐτῶς π
λυτήρι' εἶρω; which is certainly more
Hermann's, ἢ τίν' ἀμφυγὰν ἔτ' ἢ πόροι
λυτῆρα;

808. On the form ὀρανίαν, see Dindorf on
Alcæus, fragm. οἶ μὲν δ' Ζεῦς, ἐκ δ' ὀρανῶ

810. Schol. ἐπιτελεστικά μοι καὶ λύσιμα τῶν
μενα.

811 D. 1. 1. 1.

823-4. Cf. Ag. 1463. The following verses, as far as 901, are so utterly unintelligible, that notes upon them are almost useless. The reader may possibly elicit some meaning by the help of the copious notes of G. Burges, Paley, and Hermann, but our limits prevent anything like an attempt to discuss the infinite mass of conjectures, especially where there is so little certainty.

830. *I perceive this preliminary proceeding is a guarantee of violent treatment of me.* Paley.

832. ἀλκὰν, *the altars of the gods*, as in vs. 731.

835. προτάσσου = προστάτης γενεῶ, *be our patron.*

836. The Egyptian herald enters, with the view of dragging the women from the altars. The whole passage is hopelessly absurd and corrupt.

837. ὥπως ποδῶν, Schol. ὥς ἔχετε τάχος ποδῶν, *as fast as you can.* See Matth. § 337.

841. Place a note of interrogation after κρατός, and render, with Paley, *will there not then be tearings of hair, and piercings of flesh, and gory, murderous decapitation?*

842. Read ἔμαλα, not ἀμίδα. Hesych. ἔμαλα, τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἀμῶν τὴν ἄλα. The Danaides do not obey the herald's command, whereupon he exclaims: *and must I then (εἴτε) put you on board ship perforce?*

847-50. See Paley.

853. *Honouring what is not honoured in our city*, i. e. the gods of another country. As he uses the masculine, εὔσεβῶν, it would appear that Danaus had entered the scene before vs. 836.

... for a tempestuous sea and
places went by this name,—one in Thi
Cilicia, which latter is clearly meant he

870. Paley admirably corrects, *εὐπεταισιν*
that “*navigantem in Ægyptum Eur^{us}*
impingeret.”

875. This verse is perfectly nonsensical, fi
lation of glosses. See Paley, as also res
lowing as far as vs. 880.

884. Paley defends the old reading, *οὐ δα*
ground that *οὗτοι οὐ δαμάζονται* = *mis*
that *οὐδάμως*, not *οὐδάμα*, is required by t

885. *ἄρος* is explained by Eustathius to m
the joint emendation of H. Stephens a
far preferable, and is likewise sanctione
liast's interpretation. Read, therefore, *βρι*
ἀλλὰ μ' ἄγει.

888. —

908. χιτῶνος ἔργον, *the fabric*.
909. ἔοιχ', i. e. *ἔοικα, it seems that I, etc.*
910. Cf. Thucyd. ii. 11. ὁξέως ἀκούειν. The king is supposed to have just entered.
917. ξένος εἶναι, *to conduct yourself as a stranger*. ξένος ὢν would be simply, *that you are a stranger*.
919. Paley remarks that the word πρόξενος nearly corresponds to our word *consul*, the duty of whom it would be to protect strangers who had no rights of their own in the city. See Dict. Antiq.
920. Because Hermes was the patron of thief-takers, as well as of thieves. Callim., Epigr. 44, 6. φῶρδς ἰχνία φῶρ ξμαθεν.
921. θεοῖσιν, i. e. *ὡς προξένοισι*.
927. ξενοῦμαι, *acknowledge as guests*.
929. ἀβουκόλητον, *unheeded*.
931. This sentence is parenthetical.
932. For the construction, Paley compares Prom. 780. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται; Herod. iii. 65. μὴ ἀπαιρεθῆω τὴν ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελφείου.
- 934-5. Neither by litigation nor by compromise.
937. κάπολακτισμοὶ βίου. Paley compares Shakespeare's, "shuffling off this mortal coil."
942. Bothe's correction, τοία δέ, seems better, the construction being, τοία ὥστε μὴ ἐκδοῦναι. κέκρανται is also found in the singular in Choeph. 856.

called in Latin *cervisia*.

958. *And I myself have built with no*
961. *μονορρύθμους*, accommodating or
posed to *πολλῶν μετ' ἄλλων*, whi
houses.
963. *λατίσασθε*, take your choice and
καὶ τ. θ. παρέσσι in a parenthesis.
964. *κρίνεται* is put for *κέκρανται*.
967. Cf. Heracl. 567. *τάλαινα παρθε*
γυναικῶν.
971. Supply *ἔστι*.
976. Join *βδέει λαῶν*.

C. 1115. καί μοι τὰ πραχθέντα, and Demosth. τὰ πραχθέντα τούτῳ, and in vs. 985, ἐμοὺς for ἐμοῦ.

988. On δὲ after μήτε, Paley observes that "the Greeks use the particles τὲ and δὲ much in the same manner as μὲν and τε, viz. when two things or ideas are so joined, as that the one is opposed to the other. ll. xxiv. 368. οὗτ' αὐτὸς νέος ἔσσι, γέρων δὲ τοι οὗτος ὀπηδεῖ. CEd. C. 421. Matth. § 626; Jelf, § 754, 5; φ. 775, 3.

989. Read τυγχάνοντος, scil. ἐμοῦ.]

992. σωφρονίσμασιν, *wise saws*.

994. ἐν μετοίκῳ, *in the case of an alien*. Paley compares the Latin, "lenis in hoste fuit." If εὐτυχον be right, it must mean *ready, prepared*; but Burges' correction, εὐτροχον, *glib*, is far preferable.

996. ἐπαίνῳ, *I charge*. Cf. Soph. Fragm. 678.

1002. Utterly corrupt, and destructive to the sense of the previous line.

1003. The eyes were thought to be the seat of love. Cf. Hipp. 525; Plato Phædr., p. 251, B. For the construction, ἰμέρου νικώμενος, see Monk on Hipp. 460.

1007. Donaldson denies that ὅθενκα can have the simple force of a preposition; to meet which objection, Paley reads εἵνεκα, in the sense of, *quæ ne pateremur*. He observes that χάριν, ἔνεκα, and other such words, frequently have a negative force, quoting δουλοσύνας ὑπὲρ = *pro vitanda servitute*, from Spt. c. Th. 107; and referring to CEd. C. 443; Hec. 137, etc. With πόνος we must understand another verb by the figurezeugma, e. g. ἐξήντα λήθη.

the Egyptian *ale* (cf. Tacit. Germ. xxiii.;
called in Latin *cervisia*.

958. *And I myself have built with no scanty h*

961. *μονορρύθμους*, accommodating only one
posed to *πολλῶν μετ' ἄλλων*, which refe:
houses.

963. *λατίσασθε*, take your choice and enjoy.]
καὶ τ. θ. πάρεστι in a parenthesis.

964. *κράνεται* is put for *κέκρανται*.

967. Cf. Heracl. 567. *τάλαινα παρθενων. Α*
γυναικῶν.

971. Supply *ἔστι*.

976. Join *βᾶξει λαῶν*.

979. Hence it is evident that the Danaides
named by a later

C. 1115. καὶ οὕτως ἐπὶ τῇ ἐκδόσει
θέντα τοῦτα ἐπὶ τῇ ἐκδόσει

988. On δε after ἀλλὰ ὅτι
use the participle ὅτι
μὲν and τε, v.z. ὅτι
as that the ὅτι
οὐτ' αὐτὸς νέος ἔστι
421. Matth. 1:10

989. Read τῇ ἐκδόσει

992. σφραγίσματα

994. ἐν μετρίᾳ
the Latin, ὅτι
must mean
εὐτροχόν, ὅτι

996. ἐκείνη ἡ ἐκδόσις

1002. Utterly contrary
previous

1003. The ἐπὶ
Hipp. 525: ἐπὶ
tion, ἡμέραν

1007. Donaldson
force of a
reads εἵνεκα
serves that ὅτι
have a negat
vitanda ierit
(Ed. C. 43)
derstand
τλήθῃ.

1020. The Erasinus was a river of Argos, supposed by an underground course from the Stymp.
Ovid. Met. xv. 275. "Sic modo combibitur,
gurgite lapsus Redditur Argolicis ingens
arvis." Herod. vi. 76.

1021. These *παῖδες* probably formed another Chorus, although they here appear to be *παῖδες*

1026. On *θέλεμος*, *willing*, cf. New Cratylus, p

1035. *θεσμός*, *carmen*. The Danaides do not thought to object to matrimony entirely, and deprecate any ill-omened words on the subject

1036. *δύναται*, *scil.* Venus.

1040-1. *Πόθος*, *Πειθῶ*, and *Ἀρμονία*, are the companions of Venus. *ψεδυρά μοῖρα Ἄφρ.* = (= *ψίθυρον*, *whispering*, *deceitful*, *luring*) and prefers *τρίβοις τ' Ἔρωτος*

*How can I see into the mind of Jove,—a fathomless
?*

καὶρὸν, *moderation*. See Paley.

τὸ βέλτερον κακοῦ, as κῆδος ἀχέων in vs. 13.
t the Chorus mean is this, that in the contrary con-
ns, τῷ βελτέρῳ καὶ τῷ κακῷ, there is a fate, δίδμοιρος,
s up of both, inasmuch as while it is an *evil* to be de-
ed of one's country, it is *good* to have escaped the
y. On αἰνῶ, *I acquiesce in, am content with*, see
k on Hipp. 2.

Et volo litem dari secundum jus. Bothe.

